

Detta är en utskriftsvänlig version av en artikel från www.skanskan.se

Foto: Eva-Lisa Svensson

Hon grävde guld i Uppåkra

2009-05-14 23:00 UPPÅKRA

På måndagskvällen riktade arkeologistudenten Olga Stroganova blicken uppåt, knäppte händerna och bad om lite grävflyt. Morgonen därpå krefsade hon fram en guldring, det hittills mest spektakulära fyndet under årets första grävning i Uppåkra.

– Jag brukar inte be, vanligtvis. Men här ville jag verkligen hitta något så jag tänkte: "skicka mig något", förklarar Olga Stroganova.

Det dröjde inte länge förrän hon blev bönhörd. På tisdagsmorgonen låg den plötsligt där i jordlagret framför hennes näsa: en tjock ring av ädlaste valör.

– Den var svår att missa, säger en inte så lite stolt Olga Stroganova och visar upp smycket.

Enligt Karl-Magnus Lenntorp, utgrävningsledare, är ringen från 500- eller 600-talet. Den måste ha transporterats från ett fjärran land till det nordiska maktcentrumet Uppåkra.

Karl-Magnus Lenntorp, som under många år utforskat Uppåkra, slutar aldrig förvånas över den arkeologiska skattkista som området utgör.

– Jag har hållit på med arkeologi i många år. Det här stället är banne mig det häftigaste, säger han.

Hans kollega, Anders Ödman, som vanligtvis arbetar med medeltiden, erkänner att järnålden kan vara minst lika fascinerande.

– Jag har grävt sedan 1971. Under alla dessa år har jag bara en gång tidigare varit med om att hitta guld, säger han.

Under veckan som gått och under resten av säsongen kommer grävningarna att fokuseras på det område där flera hallbyggnader under de senaste två somrarna lokaliserats. Forskarna vill få bättre kunskaper om byggnadernas storlek, utformning och funktion. Eftersom markplätten har utforskats tidigare räknar Karl-Magnus Lenntorp kallt med att hitta diverse vapen, smycken och inte minst ben från människor och djur.

– Här finns enormt mycket matavfall och även människoben. Man har hanterat kropparna på något märkligt sätt.

Människooffer?

– Det pekar i den riktningen.

Hittills är det fler än Olga Stroganova som har haft anledning att hojta till. Förutom guldringen har bland mycket annat även en så kallad guldgubbe

hittats, också den från folkvandringstiden. Vad den lilla guldplattan har använts till är inte känt, uppger Karl-Magnus Lenntorp, men en spekulation är att den har fungerat som någon form av peng eller biljett. Karl-Magnus Lenntorp visar också upp ett ovanligt välbevarat dräktspänne i järn, samt någon form av beslag, gjort av djurben eller horn.

Joakim Nytorpe är en av dem som sitter med ansiktet mot jordlagret på torsdagsförmiddagen.

– Det här är hur grymt som helst. Men i dag har jag bara hittat den där spiken, säger han och visar i fyndhögen ovanför sig.

Under senare år har intresset för utgrävningsplatsen successivt växt. De senaste fem somrarna beräknas minst 8 000 personer ha besökt platsen. Nytt för i sommar blir att de guidade visningarna blir fler. Någon form av läktare planeras också att uppföras så att arkeologernas arbete ska kunna följas närmare. Trots att samma markplätt undersöks i år igen, är Karl-Magnus Lenntorp nästan säker på att gamla teorier kommer att behöva omkullkastas under sommarens gång. Så är det nästan varje år.

– Här är så mycket konstigheter att man blir alltid förvånad, säger han där han står tillsammans med Olga Stroganova och studerar ringen, som hon har ombetts av fotografen att sätta på fingret.

Blir man inte sugen på att behålla en sådan här sak?

– Som arkeolog vill man inte behålla det man hittat, svarar Karl-Magnus Lenntorp snabbt.

Ringbäraren, studenten Olga Stroganova, står tyst bredvid.